ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1957

Vyhlásené: 23.07.1957 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

32

Zákon

zo 4. júla 1957

o nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách

Národné zhromaždenie Československej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

Všestranná starostlivosť o zdravie príslušníkov ozbrojených síl je dôležitým činiteľom pri upevňovaní bojaschopnosti ozbrojených síl. Preto je poslaním nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách zabezpečiť príslušníkom ozbrojených síl a ich rodinám právo na ochranu zdravia a zabezpečovať ich na prípad nemoci, zranenia alebo iného úrazu.

§ 2
Osobný rozsah nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách

(1) Účastníkmi nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách (ďalej len „účastníci") sú

a) príslušníci ozbrojených síl v činnej službe (ďalej len „vojaci"),

b) príslušníci ostatných ozbrojených zborov z povolania v odbore Ministerstva vnútra (ďalej len „príslušníci bezpečnostných zborov", „bezpečnostné zbory"),

c) žiaci vojenských škôl, ktorí nie sú vojakmi (ďalej len „žiaci vojenských škôl"),

d) dôchodcovia podľa zákona č. 33/1957 Zb. o sociálnom zaopatrení príslušníkov ozbrojených síl, ak nie sú poistení podľa predpisov o nemocenskom poistení zamestnancov alebo zabezpečení podľa iných predpisov (ďalej len "dôchodcovia").

(2) Nemocenská starostlivosť v ozbrojených silách (ďalej len „nemocenská starostlivosť") sa vzťahuje v rozsahu ďalej uvedenom i na rodinných príslušníkov účastníkov, ak nie sú sami účastníkmi podľa tohto zákona alebo ak nie sú poistení alebo zabezpečení podľa iných predpisov; nevzťahuje sa na rodinných príslušníkov vojakov základnej služby a vojakov v zálohe povolaných na vojenskú činnú službu.

(3) Preventívna a liečebná starostlivosť a vecná dávky nemocenskej starostlivosti sa môžu poskytovať v zdravotníckych zariadeniach ozbrojených síl a bezpečnostných zborov výnimočne tiež iným osobám, než je uvedené v odsekoch 1 a 2, podľa smerníc, ktoré vydajú ministerstvá národnej obrany a vnútra po dohode s ministerstvami zdravotníctva a financií, najmä

a) účastníkom národného boja za oslobodenie a ich rodinným príslušníkom,

b) osobám prijatým do zaopatrenia vo vojenskej invalidovni, i keď nie sú dôchodcami,

c) príslušníkom ozbrojených síl cudzích štátov prideleným služobne na území Československej republiky a ich rodinným príslušníkom, ak je obdobná starostlivosť poskytovaná československým občanom v príslušnom štáte, alebo ak bol prevzatý záväzok poskytovať nemocenskú starostlivosť týmto osobám,

d) osobám, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví v súvislosti s činnosťou ozbrojených síl alebo bezpečnostných zborov,

e) občianskym zamestnancom vojenskej správy a Ministerstva vnútra.

§ 3
Rodinní príslušníci

(1) Za rodinných príslušníkov podľa tohto zákona sa považujú:

a) manželka (manžel),

b) deti do skončenia povinnej školskej dochádzky,

c) deti od skončenia povinnej školskej dochádzky do dovŕšenia 25 rokov, ak sa sústavne pripravujú predpísaným výcvikom alebo štúdiom na budúce povolanie alebo sú pre nemoc alebo telesnú či duševnú chybu trvale neschopní na prácu,

d) družka (druh), ak žije s účastníkom v spoločnej domácnosti aspoň 3 mesiace.

(2) Za rodinných príslušníkov sa ďalej považujú, pokiaľ sú výživou odkázaní na účastníka:

a) chovanci, vnuci a súrodenci do skončenia povinnej školskej dochádzky,

b) chovanci, vnuci a súrodenci od skončenia povinnej školskej dochádzky do dovŕšenia 25 rokov, ak sa sústavne pripravujú predpísaným výcvikom alebo štúdiom na budúce povolanie alebo sú pre nemoc alebo telesnú či duševnú chybu trvale neschopní na prácu,

c) rodičia, starí rodičia, svokor, svokra a tesť a testiná,

d) sestra alebo dcéra, pokiaľ vedie ovdovenému alebo rozvedenému (rozlúčenému) účastníkovi jeho domácnosť a stará sa v nej aspoň o jedno jeho dieťa vo veku do skončenia povinnej školskej dochádzky.

(3) Za rodinného príslušníka sa považuje tiež bývalá manželka (manžel) účastníka, pokiaľ účastník má voči nej vyživovaciu povinnosť.

§ 4
Vznik účasti na nemocenskej starostlivosti a jej zánik

(1) Účasť vojakov a príslušníkov bezpečnostných zborov na nemocenskej starostlivosti vzniká dňom nastúpenia činnej služby v ozbrojených silách alebo služby v bezpečnostných zboroch a zaniká dňom prepustenia z tejto služby.

(2) U žiakov vojenských škôl vzniká účasť na nemocenskej starostlivosti dňom nástupu do vojenskej školy a zaniká dňom prepustenia z nej.

(3) U dôchodcov vzniká (zaniká) účasť na nemocenskej starostlivosti vznikom (zánikom) nároku na dôchodok podľa zákona č. 33/1957 Zb.

§ 5
Vznik a trvanie nároku. Ochranná lehota

(1) Preventívna a liečebná starostlivosť a dávky nemocenskej starostlivosti náležia účastníkom a ich rodinným príslušníkom, ak podmienky rozhodné pre ich poskytnutie sa splnili v dobe

a) účasti na nemocenskej starostlivosti,

b) po ktorú účastník poberá nemocenské alebo peňažnú pomoc v materstve,

c) ochrannej lehoty.

(2) Ochranná lehota je 42 dní od zániku účasti na nemocenskej starostlivosti (§ 4); ak však účastník bol naposledy zúčastnený nemocenskej starostlivosti po kratší čas, je ochranná lehota len toľko dní, koľko dní bol naposledy zúčastnený na nemocenskej starostlivosti. U žien, ktorých činná služba sa skončila v čase tehotnosti, je ochranná lehota vždy 6 mesiacov.

(3) Ustanovenia o ochrannej lehote sa nevzťahujú na účastníkov, ktorí po zániku účasti na nemocenskej starostlivosti majú nárok na bezodplatnú preventívnu a liečebnú starostlivosť a na dávky podľa predpisov o nemocenskom poistení zamestnancov alebo podľa iných predpisov.

(4) Na nemocenskú starostlivosť nemajú nárok osoby, ktoré žijú trvale v cudzine z dôvodov iných než služobných.

DRUHÁ ČASŤ
PREVENTÍVNA A LIEČEBNÁ STAROSTLIVOSŤ

§ 6

(1) Účastníkom a ich rodinným príslušníkom poskytuje štát bezodplatne preventívnu a liečebnú starostlivosť. Preventívna a liečebná starostlivosť zahrňuje najmä preventívnu starostlivosť, ošetrovanie v nemoci, pri zranení a inom úraze, pomoc v materstve, starostlivosť o chrup, pomoc pri zmrzačení, zohyzdení a telesných chybách, pomoc pri neplodnosti a rehabilitácii. Súčasťou tejto starostlivosti je i poskytovanie liekov a liečebných a ortopedických pomôcok a úhrada nutných cestovných a iných výdavkov vzniknutých pri poskytovaní tejto starostlivosti.

(2) Preventívna a liečebná starostlivosť musí byť hodnotná a musí zodpovedať súčasnému stavu a úrovni lekárskej vedy.

§ 7

(1) Preventívnu a liečebnú starostlivosť plánujú, organizujú, riadia a kontrolujú v medziach svojej pôsobnosti ministerstvá národnej obrany a vnútra svojimi orgánmi zdravotníckej služby (ďalej len „orgány zdravotníckej služby"). Ako sa zriaďujú a prevádzajú zdravotnícke zariadenia ozbrojených síl a bezpečnostných zborov, určujú ministri národnej obrany a vnútra.

(2) Orgány zdravotníckej služby a pracovníci v zdravotníckych zariadeniach sú povinní sústavne zvyšovať úroveň zdravotníckeho zabezpečenia a zdravotníckej výchovy a plniť svoje úlohy svedomite pri vedomí významu zdravotníckeho zabezpečenia ozbrojených síl pre obranu vlasti.

§ 8

Orgány zdravotníckej služby sú oprávnené robiť všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie preventívnej a liečebnej starostlivosti v ozbrojených silách a bezpečnostných zboroch; môžu najmä nariadiť

a) povinné lekárske vyšetrenia a diagnostické skúšky,

b) povinné hlásenia určitých nemocí alebo iných skutočností, významných z hľadiska zabezpečenia preventívnej a liečebnej starostlivosti,

c) vykonávanie hromadných preventívnych a liečebných opatrení, ako i opatrení protiepidemických,

d) povinné liečenie určitých nemocí.

§ 9

(1) V zdravotníckych zariadeniach ozbrojených síl a bezpečnostných zborov sa poskytuje bezodplatne preventívna a liečebná starostlivosť vojakom, príslušníkom bezpečnostných zborov a žiakom vojenských škôl podľa ustanovení liečebného poriadku, ktorý vydajú po vzájomnej dohode ministerstvá národnej obrany a vnútra; pritom určujú, kedy a v akej výške účastníci na určité služby priplácajú.

(2) Ostatným účastníkom a rodinným príslušníkom účastníkov sa poskytuje bezodplatne preventívna a liečebná starostlivosť v zdravotníckych zariadeniach štátnej zdravotníckej správy podľa predpisov o jednotnej preventívnej a liečebnej starostlivosti.

(3) Ministerstvá národnej obrany a vnútra môžu po dohode s Ministerstvom zdravotníctva upraviť odchylne od ustanovení odsekov 1 a 2 okruh osôb, ktorým sa poskytuje preventívna a liečebná starostlivosť v zdravotníckych zariadeniach štátnej zdravotníckej správy a v zdravotníckych zariadeniach ozbrojených síl a bezpečnostných zborov.

§ 10

(1) Ak nemôžu orgány zdravotníckej služby zabezpečiť včasné plnenie naliehavých úloh preventívnej a liečebnej starostlivosti prostriedkami na to určenými, sú výkonné orgány miestnych národných výborov povinné zabezpečiť nutnú osobnú a vecnú pomoc. Ak je ohrozený život, je každý povinný poskytnúť potrebnú pomoc.

(2) Náhradu za stratu na odmene za prácu a za skutočnú škodu na veciach, ktoré vznikli plnením povinnosti podľa odseku 1, poskytne kompetentný výkonný orgán okresného národného výboru; vojakom príslušníkom bezpečnostných zborov a občianskym zamestnancom vojenskej správy a Ministerstva vnútra poskytne túto náhradu kompetentný útvar.

TRETIA ČASŤ
DÁVKY NEMOCENSKEJ STAROSTLIVOSTI

Prvý oddiel
Prehľad dávok

§ 11

Dávky nemocenskej starostlivosti sú:

(1) vecné dávky:

a) kúpeľné liečenie,

b) výberový rekreácia,

c) detská rekreácia v pionierskych táboroch;

(2) peňažné dávky:

a) nemocenské,

b) peňažná pomoc v materstve,

c) podpora pri narodení dieťaťa,

d) pohrebné.

Druhý oddiel
Vecné dávky

§ 12
Kúpeľné liečenie

(1) Účastníkom a ich rodinným príslušníkom, ktorých zdravotný stav to vyžaduje, možno poskytnúť kúpeľné liečenie v odborných kúpeľných ústavoch a ozdravovniach ministerstiev národnej obrany a vnútra alebo štátnej zdravotníckej správy, a to bezodplatne včítane úhrady cestovného.

(2) O výbere účastníkov a ich rodinných príslušníkov pre kúpeľné liečenie rozhodujú lekárske komisie.

(3) Bližšie podmienky a spôsob poskytovania kúpeľného liečenia účastníkom a ich rodinným príslušníkom určia ministerstvá národnej obrany a vnútra; pokiaľ ide o liečenie v kúpeľných zariadeniach štátnej zdravotníckej správy, postupujú pritom po dohode s Ministerstvom zdravotníctva. Ministerstvá národnej obrany a vnútra tiež určujú, v ktorých prípadoch sa kúpeľné liečenie poskytuje vojakom a príslušníkom bezpečnostných zborov mimo ich riadnej dovolenky.

§ 13
Výberová rekreácia

(1) Výberová rekreácia v zotavovniach ministerstiev národnej obrany a vnútra môže sa poskytnúť účastníkom i s ich rodinnými príslušníkmi, a to predovšetkým vojakom z povolania a príslušníkom bezpečnostných zborov, ktorí si to zaslúžia dobrým výkonom služby; pri výbere sa prihliada aj na potrebu upevnenia ich zdravia. Výberová rekreácia sa poskytuje za čiastočnú úhradu.

(2) Podrobnosti upravia ministerstvá národnej obrany po prejednaní s Ministerstvom financií. Pritom sa určí aj spôsob výberu účastníkov a ich rodinných príslušníkov, výška ich príplatku a spôsob náhrady cestovného.

§ 14
Detská rekreácia v pionierskych táboroch

(1) Deťom účastníkov, predovšetkým deťom vojakov z povolania a príslušníkov ozbrojených zborov, možno poskytnúť detskú rekreáciu v pionierskych táboroch ministerstiev národnej obrany a vnútra.

(2) Podrobnosti upravia ministerstvá národnej obrany a vnútra po prejednaní s Ministerstvom školstva a kultúry a Ministerstvom financií. Pritom sa určí aj spôsob výberu detí a výška príplatku rodičov.

Tretí oddiel
Služobný príjem v nemoci a peňažné dávky nemocenskej starostlivosti

§ 15
Služobný príjem v nemoci

(1) Vojakovi z povolania a príslušníkovi bezpečnostného zboru, ktorí boli uznaní pre nemoc, zranenie alebo iný úraz dočasne neschopnými služby (ďalej len „neschopní služby", „neschopnosť na službu"), náleží po čas jedného mesiaca služobný príjem.

(2) Pri neschopnosti na službu pre zranenie alebo iný úraz, spôsobený vojakovi z povolania alebo príslušníkovi bezpečnostného zboru v priamej súvislosti s výkonom služby, trvá nárok na služobný príjem najdlhšie po 12 mesiacov od začiatku neschopnosti na službu.

Nemocenské

§ 16

(1) Nemocenské náleží, s výnimkou prípadov uvedených v § 15 ods. 2, vojakovi z povolania a príslušníkovi bezpečnostného zboru, ktorí boli uznaní neschopnými služby, ak trvá neschopnosť na službu dlhšie než mesiac; pri kúpeľnom liečení náleží nemocenské po uplynutí jedného mesiaca neschopnosti na službu, pokiaľ sa toto liečenie poskytuje mimo riadnej dovolenky.

(2) Nemocenské sa poskytuje za kalendárne dni po uplynutí jedného mesiaca neschopnosti na službu do skončenia neschopnosti na službu alebo do uznania invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa predpisov vydaných na základe § 32 ods. 3. Nemocenské sa však poskytuje najdlhšie do konca jedného roku od začiatku neschopnosti na službu (ďalej len „podporná doba"). Ministerstvá národnej obrany a vnútra môžu výnimočne predĺžiť podpornú dobu najviac o 12 mesiacov, ak možno na základe vyjadrenia lekárskej komisie očakávať, že vojak z povolania alebo príslušník bezpečnostného zboru v tomto čase nadobudne schopnosť na službu. Ak je predĺžená podporná doba v prípadoch uvedených v § 15 ods. 2, náleží vojakovi z povolania a príslušníkovi bezpečnostného zboru nemocenské až po uplynutí 12 mesiacov od začiatku neschopnosti na službu.

(3) Pri novej neschopnosti na službu sa započítavajú do podpornej doby aj predchádzajúce obdobia neschopnosti na službu, pokiaľ spadajú do doby jedného roku pred vznikom novej neschopnosti na službu. Tieto obdobia sa však nezapočítavajú

a) ak od skončenia poslednej neschopnosti na službu trval výkon služby aspoň 6 mesiacov, alebo

b) ak nová neschopnosť na službu bola spôsobená zranením alebo iným úrazom v súvislosti s výkonom služby alebo nemocou z povolania.

Do podpornej doby sa taktiež nezapočítava predchádzajúce obdobie pracovnej neschopnosti spôsobenej zranením alebo iným úrazom v súvislosti s výkonom služby alebo nemocou z povolania.

§ 17

(1) Nemocenské sa určí z priemernej sumy pripadajúcej na kalendárny deň z čistého mesačného služobného príjmu, ktorý náleží v čase vzniku neschopnosti na službu, najviacej však zo sumy 100 Kčs (ďalej len „čistý denný príjem").

(2) Pri stretnutí pomernej časti služobného príjmu s nemocenským v jednom kalendárnom mesiaci nesmie súhrn presiahnuť výšku čistého služobného príjmu.

§ 18

(1) Výška nemocenského je 90% čistého denného príjmu.

(2) Nemocenské možno pri neschopnosti na službu pre aktívnu tuberkulózu zvýšiť až do výšky čistého denného príjmu. Podrobnosti upravia ministri národnej obrany a vnútra.

Spoločné ustanovenia o služobnom príjme v nemoci a o nemocenskom

§ 19

Slobodnému, ovdovenému alebo rozvedenému (rozlúčenému) vojakovi z povolania a príslušníkovi bezpečnostného zboru, ktorý neplní voči nikomu vyživovaciu povinnosť, náleží po uplynutí jedného mesiaca neschopnosti na službu za dni, keď je v ústavnom ošetrovaní alebo keď je mu poskytované kúpeľné liečenie mimo riadnej dovolenky, len polovica nemocenského, prípadne služobného príjmu (§ 15 ods. 2), určeného podľa predchádzajúcich ustanovení.

§ 20

(1) Nárok na služobný príjem v nemoci a nemocenské nemá, kto si privodil neschopnosť na službu

a) v úmysle vyhnúť sa výkonu služby, alebo

b) zavinenou účasťou v ruvačke, alebo

c) ako bezprostredný následok svojej opilosti, alebo

d) pri spáchaní úmyselného trestného činu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica presahuje jeden rok.

(2) Rodinným príslušníkom vojaka z povolania alebo príslušníka bezpečnostného zboru možno v týchto prípadoch vyplácať podporu až do výšky troch štvrtín nemocenského; vojakovi z povolania alebo príslušníkovi bezpečnostného zboru, ktorí nemajú rodinných príslušníkov, možno v prípadoch uvedených v predchádzajúcom odseku pod písm. b), c) a d) vyplácať podporu až do výšky polovice nemocenského.

§ 21

(1) Ministri národnej obrany a vnútra upravia po vzájomnej dohode náležitosti vojakov, ktorí nie sú vojakmi z povolania, a žiakov vojenských škôl pri ich neschopnosti na službu a určia spôsob ich zabezpečenia, ak v ochrannej lehote trvá alebo vznikne dočasná neschopnosť na prácu pre nemoc, alebo úraz a ak nie sú zabezpečení podľa iných predpisov.

(2) Osobám , ktorým bola spôsobená ujma na zdraví v súvislosti s činnosťou ozbrojených síl alebo bezpečnostných zborov, možno poskytnúť výnimočne nemocenské, ak nie sú poistené alebo zabezpečené podľa iných predpisov. Podrobnosti určia ministri národnej obrany a vnútra.

Peňažná pomoc v materstve

§ 22

(1) Vojačke z povolania a príslušníčke bezpečnostného zboru, ktoré v posledných dvoch rokoch pred pôrodom konali službu v ozbrojených silách alebo v bezpečnostnom zbore alebo boli poistené podľa predpisov o nemocenskom poistení zamestnancov alebo členov výrobných družstiev celkom

aspoň 270 dní, náleží v tehotnosti alebo materstve namiesto služobného príjmu alebo nemocenského peňažná pomoc v materstve.

(2) Peňažná pomoc v materstve sa poskytuje po čas 18 týždňov, z toho 4 týždne pred pôrodom a 14 týždňov po pôrode (ďalej len „materská dovolenka"). Ak vyčerpá účastnica uvedená v predchádzajúcom odseku z materskej dovolenky pred pôrodom viacej než 4 týždne, poskytuje sa jej peňažná pomoc v materstve bez prerušenia až do uplynutia 18 týždňov od začiatku materskej dovolenky. Ak vyčerpá účastnica z materskej dovolenky pred pôrodom menej než 4 týždne preto, že pôrod nastal prv, než lekár určil, poskytuje sa jej peňažná pomoc v materstve taktiež bez prerušenia až do uplynutia 18 týždňov od začiatku materskej dovolenky. Ak však vyčerpá účastnica z materskej dovolenky pred pôrodom menej než 4 týždne z iných dôvodov, poskytuje sa jej peňažná pomoc v materstve odo dňa pôrodu len po čas 14 dní.

§ 23

(1) Peňažná pomoc v materstve sa určuje z priemernej sumy pripadajúcej na kalendárny deň z čistého služobného príjmu za posledné tri kalendárne mesiace, alebo ak je to pre účastníčku výhodnejšie, za posledných 6 kalendárnych mesiacov predo dňom, keď prestala vykonávať službu pre tehotnosť alebo materstvo, najviac však zo sumy 100 Kčs.

(2) Peňažná pomoc v materstve náleží za kalendárne dni.

(3) Výška peňažnej pomoci v materstve je:

pri dĺžke činnej služby v ozbrojených silách alebo bezpečnostných zboroch:	z čistého denného príjmu podľa odseku 1:
do 2 rokov	75 %
nad 2 roky do 5 rokov	80 %
nad 5 rokov	90 %.

(4) Ustanovenie § 17 ods. 2 platí obdobne.

§ 24

Peňažnú pomoc v materstve vojačkám, ktoré nie sú vojačkami z povolania, a žiačkam vojenských škôl upravia po vzájomnej dohode ministri národnej obrany a vnútra.

§ 25
Podpora pri narodení dieťaťa

Ak porodí účastníčka alebo rodinná príslušníčka účastníka, náleží jej na každé narodené dieťa podpora vo výške 650 Kčs. Podpora náleží manželke alebo družke účastníka tiež vtedy, ak pôrod nastal v čase 300 dní od úmrtia účastníka.

§ 26
Pohrebné

(1) Ak zomrie vojak, vypraví útvar svojím nákladom jednoduchý pohreb v mieste posádky. Ak si neprajú pozostalí, aby pohreb vypravil útvar, náleží tomu z nich, kto pohreb vypravil, pohrebné v sume 1 000 Kčs. Pozostalými sú manžel (manželka), druh (družka), deti, rodičia, starý otec a stará matka, súrodenci, svokor, svokra, tesť, testiná, zať a nevesta.

(2) Ak zomrie iný účastník, náleží jeho pozostalý , ktorí vypravili pohreb, pohrebné v sume 1000 Kčs.

(3) Ak pohreb vypravil niekto iný než pozostalí, náleží mu pohrebné až do výšky preukázaných výdavkov, najviacej však v sume 1 000 Kčs. Pohrebné mu však nenáleží, ak bol pohreb vypravený na základe záväzku vyplývajúceho zo zmluvy alebo na základe úradnej povinnosti.

(4) Ak zomrel mimo doby brannej pohotovosti štátu vojak alebo príslušník bezpečnostného zboru v mieste, v ktorom zotrvával zo služobných dôvodov a ktoré nie je jeho trvalým bydliskom, poskytne kompetentný útvar na prianie pozostalých okrem pohrebného úhradu nutných výdavkov za jednoduchú rakev s kovovou vložkou a úhradu poplatkov a prepravného za prevoz do miesta pohrebu pohrebným autom, pri veľkej vzdialenosti železnicou.

(5) Ak nezariaďujú pozostalí prevoz pozostatkov v prípadoch uvedených v odseku 4, môže útvar poskytnúť úhradu cestovného z miesta pobytu do miesta pohrebu manželke (manželovi), družke (druhovi), deťom, rodičom a súrodencom zomrelého.

(6) Ak účastník vypravil pohreb svojmu rodinnému príslušníkovi a nemá nárok na pohrebné podľa iných predpisov o nemocenskom poistení (zabezpečení), náleží mu pri úmrtí rodinného príslušníka vo veku do dvoch rokov pohrebné vo výške 200 Kčs, pri úmrtí rodinného príslušníka vo veku do 10 rokov pohrebné vo výške 500 Kčs a pri úmrtí rodinného príslušníka vo veku nad 10 rokov pohrebné vo výške 800 Kčs.

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLOČNÉ USTANOVENIA O NÁROKOCH Z NEMOCENSKEJ STAROSTLIVOSTI

§ 27
Vyňatie z daňovej povinnosti

Dávky nemocenskej starostlivosti sa nezdaňujú.

§ 28
Neplatné právne úkony

(1) Dojednania v neprospech účastníkov a ich rodinných príslušníkov alebo pozostalých, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom, sú neplatná.

(2) Vojak z povolania a príslušník bezpečnostného zboru, ktorým bolo povolané alebo poskytnuté ústavné ošetrovanie alebo kúpeľné liečenie, nesmú byť z dôvodu tohto ošetrenia (liečenia) prepustení z činnej služby. Takéto prepustenie z činnej služby je neúčinné, ak došlo k nemu v čase od podania návrhu na toto liečenie do dvoch mesiacov od jeho skončenia. Ak je vojak z povolania alebo príslušník bezpečnostného zboru v ústavnom ošetrovaní pre tuberkulózu, zákaz prepustenia z činnej služby sa rozširuje na čas 6 mesiacov od skončenia ústavného ošetrovania.

§ 29

O premlčaní dávok, prechode nároku, povinnostiach účastníkov a iných oprávnených, zmene a vrátení dávok, ako i o výkone rozhodnutia v dávkových a iných veciach nemocenskej starostlivosti platia primerane ustanovenia zákona č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení zamestnancov. Podrobnosti určia ministri národnej obrany a vnútra, ktorí tiež upravia konanie o veciach nemocenskej starostlivosti.

PIATA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 30

(1) Náklady na nemocenskú starostlivosť uhradzuje štát.

(2) Civilné hospodárske a rozpočtové organizácie, v ktorých pracujú pridelení vojaci, prispievajú na nemocenskú starostlivosť 10 % z úhrnu služobných príjmov všetkých vojakov pracujúcich v organizácii. O príspevku a prirážke k tomuto príspevku platia primerane ustanovenia § 56 a 57 zákona č. 54/1956 Zb. Vláda môže určiť podrobnosti o právnych pomeroch vojakov pridelených k civilným organizáciám.

§ 31

(1) Ministerstvá národnej obrany a vnútra organizujú a riadia vo svojej pôsobnosti nemocenskú starostlivosť a kontrolujú jej vykonávanie.

(2) Poskytovanie preventívnej a liečebnej starostlivosti a dávok nemocenskej starostlivosti zabezpečuje Ministerstvo národnej obrany pre vojakov a dôchodcov československej ľudovej armády, Ministerstvo vnútra pre príslušníkov a dôchodcov vojsk Ministerstva vnútra a bezpečnostných zborov.

(3) Poskytovanie preventívnej a liečebnej starostlivosti a vecných dávok nemocenskej starostlivosti príslušníkom vojsk Ministerstva vnútra a bezpečnostných zborov v zdravotníckych zariadeniach Ministerstva národnej obrany a naopak upravia po vzájomnej dohode ministerstvá národnej obrany a vnútra.

(4) Poskytovanie preventívnej a liečebnej starostlivosti a vecných dávok nemocenskej starostlivosti niektorým účastníkom a rodinným príslušníkom účastníkov v zdravotníckych zariadeniach štátnej zdravotníckej správy upravia ministerstvá národnej obrany a vnútra po dohode s Ministerstvom zdravotníctva.

§ 32

(1) Ministerstvá národnej obrany a vnútra vydajú po vzájomnej dohode vykonávacie predpisy, v ktorých sa podrobnejšie určí najmä,

a) ako sa určuje služobný príjem a čistý denný príjem, ako aj na ktoré zmeny služobného príjmu nastalé v priebehu neschopnosti na službu sa prihliada pri výpočte nemocenského a peňažnej pomoci v materstve,

b) ako sa uplatňuje nárok na jednotlivé peňažné dávky a ako sa tieto dávky vyplácajú,

c) aké predchádzajúce doby poistenia sa započítavajú do činnej služby podľa § 23 ods. 3.

(2) Ministerstvá národnej obrany a vnútra vydajú po dohode s Ministerstvom zdravotníctva predpisy o tom,

a) kto a akým spôsobom rozhoduje o neschopnosti na službu alebo o iných skutočnostiach, ktoré odôvodňujú nárok na peňažné náležitosti v nemoci a peňažné dávky, a ako sa vykonáva opravné konanie proti týmto rozhodnutiam,

b) akým spôsobom sa hlási a osvedčuje neschopnosť na službu alebo iné skutočnosti uvedené pod písm. a) a aké sú pritom povinnosti lekárov, útvarov a účastníkov,

c) aké pravidlá sú povinní zachovávať účastníci, ktorým sa poskytujú peňažné dávky.

(3) Ministerstvá národnej obrany a vnútra vydajú predpisy o prechode z neschopnosti na službu podľa tohto zákona do invalidity (čiastočnej invalidity) podľa predpisov o sociálnom zaopatrení príslušníkov ozbrojených síl.

§ 33

Ministri národnej obrany a vnútra sú oprávnení robiť opatrenia na odstránenie tvrdostí, ktoré by sa vyskytli pri vykonávaní tohto zákona.

§ 34

(1) Štátne orgány, ako aj rozpočtové a hospodárske organizácie sú povinné vyhovieť v medziach svojej pôsobnosti žiadostiam orgánov ozbrojených síl a bezpečnostných zborov vo veciach nemocenskej starostlivosti a podávať im bezodplatne oznámenie pre jej vykonávanie a správu.

(2) Zdravotnícke zariadenia štátnej zdravotníckej správy sú povinné do troch dní písomne oznámiť kompetentnému útvaru prijatie vojaka alebo príslušníka bezpečnostného zboru do ústavného ošetrovania, i jeho prepustenie.

§ 35

Peňažné náležitosti a dávky priznané pri poskytovaní nemocenskej starostlivosti v čase od 1. januára 1957 do dňa začiatku účinnosti tohto zákona sa považujú za priznané podľa neho.

§ 36

(1) Zrušujú sa všetky predpisy o veciach upravených týmto zákonom, najmä zákon č. 236/1948 Zb. o vojenskej nemocenskej starostlivosti a vládne nariadenie č. 74/1953 Zb. o poistení príslušníkov vojenských oddielov pracujúcich v podnikoch socialistického sektora v znení vládneho nariadenia č. 84/1953 Zb.

(2) Kde sa v iných predpisoch hovorí o vojenskej nemocenskej starostlivosti, rozumie sa tým nemocenská starostlivosť podľa tohto zákona.

§ 37

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembrom 1957; vykonajú ho ministri národnej obrany a vnútra.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Generál plukovník Lomský v. r.

Barák v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.